

færdigt hun talte, jo alvorligere var sagen, og jeg blev mere og mere rolig, som fru Kirsten Jacobsens tale skred frem, for det måtte være en sag, som vi kan tage lidt afslappet på.

Men jeg forstod på fru Kirsten Jacobsen, at hun mente, at det var meget slemt det dér med at tage beskatningen på den måde, vi gjorde her. Der må vi jo sige, at hvis det er sådan, at vi lempet på lejeværdien eller på den ejendoms-værdiskat, som vi har lagt op til, så er der én eneste sikker virkning, og det er, at ejendoms-priserne stiger. Det vil sige, at den ældre generation får gevinsten; vi, der har boligerne, får gevinsten én gang mere, hvorimod den unge generation ikke får noget som helst. De får bare lov til at betale nogle renter af noget mere gæld i stedet for.

Derfor tror jeg såmænd, at både den ældre og den unge generation er væsentlig bedre tjent med den løsning, som regeringen lægger op til, end den løsning, hvor jeg forstod fru Kirsten Jacobsen ville beskatte avancerne ved salg. Jeg ved ikke, om det var et tilbud; så må vi da snakke om det, fru Kirsten Jacobsen. Jeg vil da huske at tage den med næste gang, vi to er sammen i pensionistforsamlinger oppe i Nordjylland, og høre, hvad de mener om det, og det kan da være, vi kan lave en eller anden deal dér på et eller andet tidspunkt. Det synes jeg da aldrig man skal afvise.

Et andet hovedpunkt for regeringen, som vi har været meget opmærksom på, også selvfølgelig helt i forlængelse af det regeringsgrundlag, som regeringen virker på, er, at vi også her får givet et stærkt og væsentligt bidrag til, at de, der går fra at være på passiv forsørgelse og kommer i arbejde, også kan se en større gevinst ved det.

Det er jo også derfor, som også hr. Flemming Kofod-Svendsen var inde på, at vi meget målrettet ved at løfte bundfradraget på mellemskatten med 8.000 kr. om året fire år i træk sikrer os, at den gruppe, der kommer fra dagpenge, fra kontanthjælp, ja, vi kan også sige fra uddannelsesstøtte, og kommer i arbejde, i hvert fald i spændet dér op til et par hundrede tusinde også får en større gevinst. Det betyder faktisk, at der er, som jeg nævnte før, ca. 380.000 mennesker, der får en lettelse i deres marginalskatter, der ligger over 5 pct.

Derudover har vi for børnefamilierne, dem med lave indkomster, foreslået – og vi håber, at vi kan få tilslutning fra et bredt flertal i Folketinget til det – at afvikle eller optrappe, om man

vil, langsommere i forhold til friplads, som betyder en meget, meget væsentlig forbedring for en stor gruppe af børnefamilier, både enlige med børn, men også lavindkomstfamilier, hvor det er ægtepar, vi taler om.

Endelig har vi fået nogle bemærkninger fra flere omkring befordringsfradraget. Det er ikke specielt rettet, kan man sige, mod befordringsfradraget. Det er først og fremmest rettet imod, at de mennesker, der kommer fra en passiv forsørgelse fra dagpenge eksempelvis, som jo ikke har en udgift til befordringsfradrag, og kommer på en løn, der ikke er ud over de dér 230.000 kr., hvor det er fuldt aftrappet, at de får et – kan vi sige – stærkere tilskud til også at bære den udgift, der følger med. Og når vi så er ude over aftrappingen, nyder man i hvert fald fuld gavn også af de gevinster, der ligger i forhøjelsen på mellemskattegrænsen.

Så det er en række af de ting, som vi har været ganske stærkt optaget af i forberedelserne.

Og hvis jeg så må gøre nogle enkelte bemærkninger konkret til det, der har været sagt fra ordførernes side.

Jeg mener faktisk, hr. Peter Brixtofte helgarderede. Jeg hørte, at boligejerne måtte ikke blive ramt, at pensionsopsparerne måtte heller ikke blive berørt på nogen måde, erhvervslivet ej heller, og så tror jeg, jeg fik noteret direkte ned, at dem, der har bil, må heller ikke. Så kan vi jo sige, at så må man spørge sig selv, når nu hr. Peter Brixtofte startede med at være enig i, at der var behov for at gøre noget: Hvem er det så, vi skal snakke med, hr. Peter Brixtofte?

Jeg lyttede selvfølgelig voldsomt intenst ikke mindst til ordføreren fra det største oppositionsparti for at få ideer, for at høre: Hvor er det, mulighederne ligger? Og jeg hørte en del forbehold. Hr. Peter Brixtofte sagde eksempelvis, det skulle kunne betale sig at arbejde. Vi er jo enige i de bestræbelser, og derfor håber jeg også, vi er enige i at glæde os over, at det, der ligger, når det er gennemført i regeringens forskellige forslag, for en stor gruppe af mennesker betyder, at det bliver mere attraktivt.

Det giver en større gevinst, og derfor betragtede jeg det som et lidt indirekte tilsagn fra hr. Peter Brixtofte om, at dér var der i hvert fald noget, vi havde som fælles mål at holde fast i.

Så siger hr. Peter Brixtofte også, at virksomhedernes konkurrenceevne skal forbedres. Det tror jeg heller ikke der er nogen der nøgternt vil påstå ikke sker med de ændringer, der ligger på erhvervsbeskatningssiden.